

U S T A W A

z dnia 1 marca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 pkt d) otrzymuje brzmienie:

„d) wyrażenie „własne gospodarstwo domowe” nie oznacza gospodarstwa domowego koszar, szpitali, schronisk i przytułków, zakładów wychowawczych, pensjonatów, więzień, jadłodajni, hoteli, domów zajezdnych i innych podobnych zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem, zarządzających jadłodajni, restauratorów i oberżystów oraz tych gospodarstw domowych, które posiadają na wyżywieniu powyżej 20 pracowników najemnych lub osób, płacących za wyżywienie.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. (1) Zwierzęta rzeźne nie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju, jeżeli:

- a) są przeznaczone do spożycia wyłącznie we własnym gospodarstwie domowym,
- b) ubój odbywa się w miejscowości, w której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych,
- c) nie wykazują objawów chorób lub zmian, nastroczających wątpliwość co do zdatności mięsa do spożycia.

(2) Mięsa zwierząt, nie podlegających badaniu stosownie do przepisu ust. (1), nie wolno sprzedawać.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. (1) Urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywają lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzeń dla całego obszaru Państwa lub poszczególnych jego części ze-

zwalać, aby w osiedlach, nie będących miastami powiatowymi, a mających liczbę mieszkańców mniejszą, niż osiem tysięcy, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa mogło być powierzane przez właściwe władze samorządowe, za zgodą wojewody i w zakresie w rozporządzeniu ustalonym, również i odpowiednio uzdolnionym oglądaczom zwierząt rzeźnych i mięsa.

(3) Lekarze weterynaryjni i oglądacze podlegają, prócz swej służbowej zależności od zarządów miast lub powiatowych związków samorządowych — w zakresie czynności, wymienionych w ustępach poprzedzających — nadzorowi władz państwowych.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. (1) Wyznaczanie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz lekarzy weterynaryjnych do sprawdzania badania, dokonanego przez oglądaczy (art. 16) i do dokonywania badań, nie wchodzących w zakres działania oglądaczy, należy:

- a) w miastach powiatowych i miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz w tych miastach o liczbie ludności, wynoszącej co najmniej osiem tysięcy, które utrzymują rzeźnię publiczną — do zarządów tych miast,
- b) w pozostałych miastach oraz w gminach wiejskich — do powiatowych związków samorządowych, które ustalają obwody urzędowego badania.

(2) Wojewoda, po zasięgnięciu opinii zainteresowanego związku samorządowego, ustala na podstawie uchwały wydziału wojewódzkiego ilość organów urzędowego badania dla poszczególnych obwodów badania.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia kwalifikacje, jakie powinny posiadać osoby, wyznaczone jako

organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

(4) Obsadzanie stanowisk organów urzędowego badania należy do kompetencji właściwego organu związku samorządowego, jednakże wojewoda własną decyzją usunie od sprawowania czynności urzędowego badania osobę, nie posiadającą kwalifikacji, określonych na podstawie ust. (3).

(5) Wojewoda może wyznaczyć w ramach istniejących kredytów budżetowych organ urzędowego badania na koszt związku samorządowego, jeżeli właściwy organ tego związku, pomimo istnienia koniecznej potrzeby, zaniedba wyznaczenia organu urzędowego badania i nie uczyni tego na wezwanie wojewody w terminie, określonym w wezwaniu. Organ urzędowego badania, wyznaczony przez wojewodę, działa do czasu wyznaczenia odpowiedniej osoby przez właściwy organ związku samorządowego.

(6) W rzeźniach, zarządzanych przez władze wojskowe i dostarczających mięso wyłącznie na potrzeby wojska, lekarzy weterynaryjnych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustanawiają właściwe władze wojskowe.”;

5) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń ustanawiać obowiązek poddawania sprawdzaniu przez lekarzy weterynaryjnych, wyznaczonych w sposób, przewidziany w art. 9, wszystkiego mięsa, sprowadzanego do miejscowości wymienionych w rozporządzeniach, lub też części tego mięsa, w celu stwierdzenia, czy było istotnie zbadane i oznakowane jako zdatne do spożycia, czy nie zachodzi rozkład gnilny oraz czy zostało przywiezione w warunkach zdrowotnych. W rozporządzeniach tych będą oznaczane miejsca sprawdzania.

(2) Mięso — po wprowadzeniu do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonywa wyłącznie lekarz weterynaryjny — winno być ponownie poddane urzędowemu badaniu, jeżeli w miejscu uboju mięso to zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez ogładcza.

(3) Jeżeli zachodzi wątpliwość, czy mięso jest zdatne do spożycia, należy je poddać badaniu laboratoryjnemu na zasadach, określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.”;

6) w art. 17 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzanie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań, dokonanych przez organa urzędowego badania, i w związku z tym zmieniać ustalane przez te organa wyniki badań.”;

7) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. (1) Koszty, związane z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju oraz ze sprawdzaniem ba-

dania mięsa (art. 15) ponoszą właściwe miasta lub powiatowe związki samorządowe, wyznaczające lekarzy weterynaryjnych i ogładczy.

(2) Na pokrycie kosztów, wymienionych w ust. (1), miasta lub powiatowe związki samorządowe mogą pobierać opłaty według norm, ustalonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Uprawnienie swe, wynikające z przepisu niniejszego, może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przekazać wojewodom.

(3) Wpływy z opłat, określonych w ust. (2), mogą być użytkowane jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa; poszczególne rodzaje tych wydatków określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

8) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Miasta oraz te gminy wiejskie, które utrzymują własne rzeźnie, obowiązane są posiadać urządzenia do sprzedaży mięsa mniej wartościowego.”;

9) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzeń:

- 1) sposób tworzenia obwodów urzędowego badania,
- 2) sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania,
- 3) sposób uczenia i egzaminowania ogładczy oraz ich zakres działania,
- 4) sposób urzędowego badania, oceny, znakowania i dalszego postępowania z mięsem po urzędowym zbadaniu w celu wpuszczenia mięsa do obrotu oraz warunki wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego,
- 5) postępowanie z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych zwierząt, poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa sposób rejestrowania i zestawiania wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

(3) Rozporządzenia w sprawach, określonych w ust. (1) pkt 1), będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, rozporządzenia zaś w sprawach, określonych w ust. (1) pkt 3) i 4), w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.”;

10) w art. 22 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Mięso wprowadzane (przywożone) z zagranicy musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia i zdrowotności, wystawione przez państwowego lub przez państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego, zawierające również stwierdzenie, że mięso to nie przedstawia niebezpieczeństwa zawleczenia zaraźliwej choroby zwierzęcej; mięso to podlega urzędowemu badaniu przez lekarzy weterynaryjnych.”;

11) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Wprowadzenie z zagranicy mięsa bez urzędowego badania może być dozwolone, jeżeli mięso jest wprowadzane z zastosowaniem środków lub w warunkach, uniemożliwiających jego spożycie.”;

12) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. (1) Mięso, wprowadzone z zagranicy, w razie uznania go za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe, podlega zniszczeniu, o ile posiadacz nie spowoduje natychmiastowego cofnięcia takiego mięsa za granicę.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia przypadki, w których mięso, określone w ust. (1), nie może być cofnięte za granicę.”;

13) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. (1) Przeprowadzanie urzędowego badania mięsa, wprowadzanego z zagranicy, należy do władz państwowych.

(2) Przy urzędowym badaniu mięsa, wprowadzonego z zagranicy, należy postępować według zasad, obowiązujących przy urzędowym badaniu mięsa krajowego; za mięso zdatne może być uznawane jedynie mięso ze zwierząt wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(3) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej, określi sposób wykonania przepisów artykułu niniejszego oraz postępowanie władz administracyjnych, związane z urzędowym badaniem mięsa, wprowadzanego z zagranicy.”;

14) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. (1) Za badanie mięsa, wprowadzanego z zagranicy, będą od posiadaczy mięsa pobierane opłaty.

(2) Wysokość tych opłat określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Opieki Społecznej.”;

15) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia:

- 1) rozciągnąć przepisy art. 22 i 23 na zwierzęta i drób, wprowadzane z zagranicy,
- 2) zezwalać na wyjątki od przepisów art. 23 i 24 oraz stosować ulgi co do mięsa, wprowadzanego w małym ruchu granicznym lub przeznaczzonego do spożycia w podróży,
- 3) ograniczyć lub zakazać przywozu mięsa z zagranicy w razie niebezpieczeństwa przyniesienia w ten sposób zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może do czasu wydania rozporządzenia na podstawie ust. (1) pkt 2) zezwalać w poszczególnych przypadkach na stosowanie wyjątków od

przepisów art. 23 i 24, określając w zezwoleniu szczegółowe warunki jego zastosowania.”;

16) w art. 30 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, wojewodowie, bądź Komisarz Rządu m. st. Warszawy oraz powiatowe władze administracji ogólnej sprawują nadzór nad badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych.”;

17) w art. 31 pkt 7) otrzymuje brzmienie:

„7) kto świadomie wprowadza w obrót, jako środek spożywczy mięso z zagranicy, którego przywóz został dozwolony bez urzędowego badania (art. 25).”;

18) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do trzech tysięcy złotych podlega w drodze administracyjnej:

- 1) kto dokonywa uboju zwierzęcia bez poddania go urzędowemu badaniu przed ubojem i uzyskania zezwolenia na ubój, o ile takie badanie lub zezwolenie jest wymagane przez ustawę,
- 2) kto wbrew przepisowi art. 5 ust. (2) sprzedaje mięso zwierząt, nie podlegających badaniu,
- 3) kto wprowadza w obrót mięso bez uprzedniego urzędowego zbadania i oznakowania albo sprawdzenia badania (art. 15) lub mięso zwierząt, zabitych z konieczności bez uprzedniego urzędowego zbadania po uboju i oznakowania, albo wprowadza w obrót mięso, którego przywóz z zagranicy został zakazany z powodu niebezpieczeństwa przyniesienia zaraźliwych chorób zwierzęcych,
- 4) kto usuwa części zwierzęcia przed wykonaniem urzędowego badania po uboju (art. 12),
- 5) kto wykracza przeciw przepisom rozporządzeń, wydanych na podstawie art. 21 ust. (1) pkt 4) i 5), dotyczącym wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego, jak również postępowania z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych, poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7, albo wykracza przeciw przepisom art. 22 i 23, dotyczącym mięsa wprowadzanego z zagranicy.”;

19) art. 37 skreśla się;

20) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, co zaś do orzecznictwa karnego — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w sprawach, dotyczących zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych lub Ministra Opieki Społecznej, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych działać

będzie w porozumieniu z tymi Ministrami. Rozporządzenia wykonawcze, dotyczące zakresu działania innych ministrów, wydawane będą w porozumieniu z interesowanymi ministrami."

Art. 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 361) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 6 miesięcy po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski